

Horváth Levente

KÉT TALÁLKOZÁS KÖZÖTT

Áhítatok vasárnapokra

Válogatta és szerkesztette

Daray Erzsébet

Koinónia • 2013

© Horváth Levente, 2013
© Textbridge, 2013
© Koinónia, 2013

A bibliai idézeteket az 1975. évi *Új fordítású Biblia* javított kiadásából vettük át.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Horváth, Levente

Két találkozás között / Horváth Levente. -

Cluj Napoca : Koinónia, 2013

ISBN 978-973-165-072-2

A könyv használatáról

A könyvben található bibliai magyarázatok dr. Horváth Levente különböző alkalmakkor elhangzott prédikációinak, áhítatainak szerkesztett változatai. A magyarázatok a keresztény egyházi év vasárnapjainak rendjét követik. Az idézett zsoltárimádságokat a hagyományos egyházzenei liturgia szerint válogattuk.¹

A keresztény egyházi év felosztása eltér a közönséges naptárakétól, két fontos eseményre való emlékezés adja a keretét: az egyik a testben megjelent Megváltó ünnepe (karácsony), a másik a Krisztusról, mint az utolsó ítélet bírójáról való megemlékezés (az advent előtti utolsó vasárnap, Krisztus király ünnepének is nevezik). Az emberi történelem egy része, sőt akár személyes életünk is, e két találkozás között zajlik. A családi vagy

¹ Forrásanyag: <http://egyhazzene.reformatus.hu/>

egyéni elcsendesülés időszakai tartalmassá tehetik a várakozási időt. Ebben kíván segítségül lenni számunkra ez a könyv.

Köszönettel tartozunk Adorján Dávidnak, Egyed Annának, Kővári Annának és Németi Attilának, akik a kötet alapját képező hanganyagot a rendelkezésünkre bocsátották, illetve annak legépelésében segítettek.

A szerkesztő

1. Advent első vasárnapja

(A november 27. és december 3. közötti vasárnap)

Az advent szó jelentése „eljövetel”. A latin „adventus Domini” kifejezésből származik, ami azt jelenti: „az Úr eljövetele”. Adventtel új egyházi év kezdődik.

Legyen úgy, hogy ha azt mondom valamilyik leánynak, aki kijön vizet meríteni: Adj innom egy kis vizet a korsóból, és az ezt feleli nekem: Igyál, sőt még a tevéidnek is merítetek: az legyen az a leány, akit az Úr az én uram fiának rendelt. (1Mózes 24,43–44)

A megszemjázó vándor abban a küldetésben törte magát, hogy gazdája fiának, Izsáknak, feleséget szerezzen, mégpedig onnan, ahonnan elvándorolt, a rokoni kötelékből, hogy ne a környező pogány kanaániták közül kelljen a fiúnak választania. A vágy, hogy igyon, különleges várako-

zásra késztet: elmondja a világ legképtelenebb imádságát. Azt kéri, hogy az a bizonyos leányzó, aki eljönne Izsákhoz, ne csak neki adjon inni, hanem jusson eszébe, hogy a tevék is szomjasak. Márpedig a teve mindig többet iszik az embernél. Ez a fajta önzetlenség szinte lehetetlen, de Ábrahám szolgája ezt kéri, a lehetetlent. Van-e olyan őrült lány, aki ezt a lehetetlen feladatot teljesíti, aki ennyire nem kímélné magát? Valami különleges dolog történik itt. Ráérez a szolgál, hogyha az Ábrahám Istenét szólítja meg, akkor kérheti a lehetetlent: hogy a leány a szokásostól eltérően járjon el. Azt kérni, hogy egy öreg vándornak még a tevéit is kiszolgálja – ez őrület. Ha valaki ezt önzetlenül megteszi, akkor amit tesz, az nem más, mint ajándékozás.

Mire várunk advent nagyhetében? Ajándékra? Azért kérdezem ezt, mert roppant kisigényűek vagyunk, és hitetlenek. Nem merünk képtelenséget kérni, de még várni sem, az életünk kiszámított pálya. Minden megmagyarázható,

kivéve az, amikor ajándékot adunk. Az igazi ajándék nem valaminek a viszonzása, nem üzlet, hanem megmagyarázhatatlan, kiszámíthatatlan dolog, és mint valami csoda lép be az életünkbe.

Tudjátok, mi volt az Isten legnagyobb ajándéka? Odaadta a Fiát nekünk, semmirekellő bűnösöknek.

Uram, hozzád emelkedem lélekben! Benned bízom, Istenem, ne szégyenüljek meg, ne nevéssenek ki ellenségeim! Senki se szégyenüljön meg, aki benned reménykedik, azok szégyenüljenek meg, akik ok nélkül elpártolnak tőled! (Zsoltárok 25,1-3)

